UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

In integ. resti. postula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

Etiam per procuratorem cauſam reſtitutionis in integrum agi poſſe. Rubr. XLIX.

LEX VNICA.

1 Pꝛocuratoꝛ quando dicatur habere ſpeciale mandatum, ad petendam reſtitutionem in integrum.
2 Procuratoꝛ etiam ſine ſpeciali mandato poteſt agere cauſam reſtitutionis in integr. quando venit incidenter in cauſa commiſſa.
3 Pater non poteſt petere reſtit. in integr. pꝛo filio ſine mandato.

CAuſam. Rubꝛum ꝛ nigrum idem dicũt. ¶ Opp. de l. neq̃ȝ. š. de pꝛocur. Solu. Intellige hoc de pꝛocuratoꝛe qui habebat
a mandatum ſpeciale[a] legitime oꝛdinatum. ¶ Op. ff. de mino. l. illud. §. ſi talis. Solu. Intellige hic de pꝛocuratoꝛe qui habebat ſpeciale mandatũ, quomodo intelligitur pꝛocuratoꝛ habere ſpeciale mandatũ, ſufficit ne
1 quod † in inſtrumento dicatur ad agendum, ꝛc. ꝛ in integ. reſti. petendam, ꝛc. doc. determinant hic quod non, ſed quod dicatur, ꝛ ad petendam reſtitutionẽ in integ. in tali cauſa vt l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum. de acqui. here. Ego altius aſſumpſi iſtam materiam in l.
b filiuſfa. ff. de dona. ¶ Ad vnũ tamen[b] aduerte quod ſi cauſa reſti-
c tutionis in integr.[c] † incidenter veniat in cauſa cõmiſſa, poſſet etiã
2 agere ſine ſpeciali mandato, vt š. tit. ij. l. fi. ꝛ l. qui pꝛopꝛio. §. itẽ queritur. ff. de pꝛocu. ſecundũ vnam lec. ¶ Opp. de l. ij. š. de his qui ve. eta. impe. Sol. Ibi eſt ſpecialis caſus, in quo nõ admittitur pꝛocu-
d ratoꝛ. ¶ Opp. quod etiam[d] ſine ſpeciali mãdato poſſit, vt l. patri.
3 in pꝛin. ff. de min. † Sol. quod eſt ſpeciale in patre, qui eſt legitimus adminiſtratoꝛ, vt ibi, ſicut in alio legitimo adminiſtratoꝛe, vt in tutoꝛe, curatoꝛe, ꝛ ſimilibus. ¶ Quero, dicitur hic in rubꝛo ꝛ nigro,
4 etiam per pꝛocuratoꝛẽ agi poſſe, † quid implicat hec dictio etiam? Poteſt intelligi etiam per pꝛocuratoꝛẽ, quaſi nõ ſolum per dominum, vel quaſi per tutoꝛem vel ſyndicũ, quid implicat. neſcio quid dicam modo, ꝛ habui hoc anno pluries de iſta dictione etiam, ꝛc.

ADDITIONES.

a ¶ Speciale. Sed quid in ſyndico vniuerſitatis? Uide Paul. de Caſt. hic Rom. conſi. ccccxxiiij.

b AND. BABR. ¶ Ad vnum tamen. Limita illud, quod dicit Bartol. quod ſuper incidenti poteſt petere reſtit. pꝛocuratoꝛ non habens ſpeciale mandatum, niſi eſſet ſententia interlocutoꝛia lata ſuper incidenti poſt x. dies, quia tunc non poteſt ſine ſpeciali mandato. Ita not. Joan. And. in c. coꝛam felicis. de in integ. reſtit. ꝛ ita Rome pꝛonunciauit Lud.

c POMA. ¶ Reſtitutionis in integ. Not. quod licet ad petendam reſtitutionem in integ. requiratur ſpeciale mãdatum, quod tamen iſtud non eſt verũ, niſi quando pꝛincipaliter petitur. Secus quando incidenter in alia cauſa, ad quam pꝛocuratoꝛ ſpecialis, vel generalis eſſet cõſtitutus peteretur, vt puta, quod in aliquo articulo eius cauſe incidenter opoꝛteret reſtituere in integr. tunc enim non eſſet neceſſarium mandatum ſpeciale, tenet idem Bartol. in l. cum pꝛocuratoꝛ. ff. de op. no. nun. ꝛ ibi Alex. ꝛ ex hoc poſſit inferri in iuramento, in quo requiritur ſpeciale mandatum, ſicut in reſti. in integr. l. iuſiurandum, quod ex conuentione. §. fi. ff. de iureiur. vt intelligatur quando pꝛincipaliter in certa cauſa vellet deferre, ſecus vero quando in pꝛincipali cauſa incideret aliquis caſus, ꝛ tunc ſuper aliquo caſu poſſit iuramentum deferre abſq̃ȝ eo quod ſuper eo habeat ſpeciale mandatum, vel equipollens. Pꝛo quo vide Alex. l. qui bona. §. ſi alieno. in verſi. pꝛo quo dicit facere. ff. de dam. infect.

d AND. BARB. ¶ Op. quod etiã. Idem in omni alio legitimo adminiſtratoꝛe ꝛ tutoꝛe, vt l. iij. §. ſi ſepius. de in inte. reſt. Idẽ in ſyndico Reipublice, ſecus in ſyndico alicui⁹ vniuerſitatis, vel coꝛpoꝛ.

In integr. reſtitut. poſtulata, &c. Rubr. L.

LEX VNICA.

a POſtulata. Rubꝛ. eſt ſummarium totius tit. Quero, vtrum reſtitutio[a] impetrata impediat executionem ſentẽtie? Hic videtur tex. quod ſic, ꝛ ita debet intelligi gl. quam vide, Iſtud intelligitur hic cum temperamento, quod ponitur. in c. ſuſcitata extra de reſtit. in integ. Dic vt ibi, ꝛ in c. conſtitutus. vbi vide Innoc.

ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Reſtitutio. Quid autem de iure canonico, vide Bart. in tract. differentiarum inter ius, ꝛc. Uide Uital. de Camb. in tract. clauſularum. vide Alexan. late in l. iiij. §. condemnandum. ff. de re iudic.

De reſtitutione militum. Rubr. LI.

¶ Dictum eſt š. de reſtit. min. verũ q2 quidã maioꝛes reſtituuntur ex cauſa militie, vel abſentie, ideo ponitur rubꝛica de reſtit. mili.

LEX I.

1 Beneficium petende reſtitutionis in inte. tranſit ad heredes
2 Bonoꝛum poſſeſ. non agnita per minoꝛem, quando poſſit beneficio reſtitute agnoſci per eius heredem.
3 Si minoꝛ decedit hereditate non adita, eius heres petita reſtitutione ex perſona minoꝛis poterit adire.
4 Tempoꝛa ad agnoſcendã bonoꝛũ poſſeſſionẽ. qñ currant abſenti.
5 Abſens ex cauſa neceſſaria, ꝛ pꝛobabili, ſiue potuerit pꝛocuratoꝛem conſtituere, ſiue non. ſemper reſtituitur.

SI valerianus. Hec lex bꝛeuiter hoc intendit. Reſtitutio, que cõpetit maioꝛibus ratione abſentie, etiã in que-
1 rendis, trãſmittitur ad heredes. h. d. ¶ † No. ꝙ beneficium petẽde reſtitutionis trãſit ad heredẽ. Dixi in ſummario, ꝛ aduerte, q2 hec materia eſt difficilis, ꝛ ſubtilis. ¶ Opp. bono. poſſeſſio non agnita non trãſmittitur. ff. de
2 bo. poſ. l. ij. §. acquirere. † Sol. Hic non tranſmittitur hereditas, ſed beneficiũ reſtitutionis cũ omni ſuo effectu, vt ſicut defunctus poterat, reſtitui ad agnoſcendã bo. poſ. ita ꝛ eius heres. ¶ Item op. hic innuitur, ꝙ ſi Ualerianus deceſſiſſet ante cõpletos dies, ꝙ heres eius nõ reſtituitur. cõtra ff. de acq. here. l. Pantonius §. j. Sol. Dicunt quidã ꝙ hic ſubaudiendũ eſt maxime. Alij dicũt, Aut deceſſit ante, ꝛ datur reſtitutio ex equitate, vt in contrario. Aut deceſſit poſtea, ꝛ datur de rigoꝛe, vt hic. Alij dicunt, aut deceſſit poſt, ꝛ datur reſtitutio ad totũ tẽpus. Aut deceſſit ante, ꝛ datur reſtitutio ad totũ aliud tẽpus, ꝙ ſupererat defuncto. Tu autẽ dic, qñq̃ȝ heres pꝛetẽdit reſtitutionẽ ex perſona defuncti, ſolũ ratione abſentie, ꝛ tunc ita demum cõpetit, ſi defunctus moꝛtuus eſt poſt lapſa tẽpoꝛa, que dãtur ad petendã bo. poſ. vt hic. Qñq̃ȝ heres petit reſtitutionẽ pꝛopter abſentiã iniunctã cum moꝛte, ꝛ tunc cõpetit reſtitutio. etiam ſi tẽpoꝛa non ſunt elapſa, vt l. Pantonius. §. j. ff. de
3 acq. her. ¶ † Ex hoc dico vobis ꝙ ſi minoꝛ decedit hereditate non adita, ꝙ heres eius poteſt repetere reſtitutionẽ in integrũ ex perſona minoꝛis, vt adeat hereditatẽ, qui minoꝛ fuit leſus per minoꝛẽ etatẽ iunctã cũ moꝛte, ſicut dicimus de moꝛte iũcta cum abſentia. Ita tȝ Ja. de Are. in l. q duos. de re. du. ꝛ ibi pleniſſime dixi. Ita tȝ hic Jac. de Bu. cõtrariũ dicit Jac. de Bel. per no. in aut. de trien. ꝛ ſemiſ. circa pꝛin. in fi. q. diſputate, quã ponit ibi, tu intellige iſtam vt dixi in d. l. qui duos. ¶ Pꝛocedo vlterius ꝛ videtur ꝙ iſta tẽpoꝛa nunq̃ currũt abſenti. cũ ſint vtilia, vt inſt. de bo. poſ. §. fi. dicit Pla.
4 olim erãt cõtinua. Gl. dicit † ꝙ hic non currũt, q2 potuit cõſtituere pꝛocuratoꝛẽ, ſed nõ cõſtituit. ideo reſtituitur. Sed ſi eſſet negligẽs in cõſtituendo pꝛocuratoꝛẽ, non reſtituit. Uide gl. que videtur ſibi cõtradicere. Ultra. intelligũt iſtã gl. ſic, ꝙ iſtud quod potuit miles cõſtituere pꝛocuratoꝛẽ, nõ tamẽ cõmode pꝛopter militiã. Et quod dicit. ſecus ſi fuiſſet negligẽs. intelligunt quãdo potuit cõſtituere pꝛocuratoꝛẽ, ꝛ cõmode. d. Jac. But. iſtã diſtinctionẽ cõmode, ꝛ incõmode nõ admittit, q2 habet locũ in abſentibus ex cauſa pꝛoba-
5 bili tantũ, vt l. necnõ. in pꝛin. ff. ex qui. cau. ma. ſed in eo, † qui eſt abſens ex cauſa neceſſaria ꝛ pꝛobabili, ſiue potuit dare pꝛocuratoꝛẽ, ſiue nõ, ſemꝑ datur ei reſtitutio. vt l. fi. ff. de in inte. reſt. ¶ Op. ff. de mino. l. Papinia. exul. Sol. Ibi loquitur in abſente ex cauſa neceſſaria, ꝛ nõ pꝛobabili. ¶ Item op. quia ſi fuiſſet pꝛeſens, ꝛ tacuiſſet, non reſtituitur. ergo hic per abſentiam non eſt leſus, ſed per taciturnitatem. merito reſtitui non debet. Gl. dicit, ꝛ bene, pꝛeſumitur quod ſi fuiſſet pꝛeſens, agnouiſſet. arg. l. j. in fi. ſi mulier ven. not.

LEX II

SI quid de bonis. Siue ſit pꝛeſcripta res, ſiue ſit pꝛeſcripta actio, abſenti cauſa Reipub. intra annũ vtilem datur reſtitutio, hoc dicit.

LEX III.

QUod tempoꝛe Hec lex habet materiam multũ difficilẽ, ꝛ eſt materia l. ab hoſtib. §. ſed ꝙ ſimpliciter. ff. eo. ꝛ hȝ duas lec. vnã ſm Mar. aliã ſecundũ Bul. ſecũdũ lec. Bul. Bꝛeuiter. h. o. Finita abſentia ex cauſa neceſſaria, daꝛ reſtitutio contra pꝛeſcriptionẽ, vt ſubducaꝛ de medio omne tẽpus abſentie, quodcunq̃ȝ fuerit pꝛimũ, mediũ, vltimũ ve. Pꝛimo pono caſum ſecundũ Mar. ego fui pꝛeſens pꝛimo ꝛ ſecũdo anno, quo vſucapiebas rem meam mobilem, tertio anno fui abſens, ꝛ completa eſt vſucapio in abſentia, ſum reuerſus. Quero vtrũ mihi reſtitutio detur, ꝛ ad qd? Reſpondet Imperatoꝛ, ſi annus vtilis, qui datur ad petendã reſtitutionẽ non eſt lapſus, poteſt reſtitui, vt ſubducatur illud tẽpus vſucapionis de medio, ꝛ ꝙ res reſtituaꝛ, ſed ſi pꝛeſcriptio eſſet cõpleta in pꝛeſentia, nõ dareꝛ in integ. reſt. h. d. ſm Mar. ¶ Op. dicit tex. amota ꝑſcriptione tẽpoꝛis medij, ꝛ ſm Mar. nõ deberet amoueri pꝛeſcriptio tẽpoꝛis medij, ergo mala eſt lect. ſua. Sol. ſm eum nõ intelligas tẽpus mediũ. ſ. in vſucapione, ſed tẽpus mediũ, ſcilicet, inter pꝛimam abſentiã ꝛ ſecundã, ꝙ eſt vltimũ in vſucapione.